

ALTTA KALANIN CANI ÇIKSIN

Okul, arkadaşlıklar, ödevler, sunumlar, projeler, notlar, dersler, öğretmenler, akranlar ve zorbalıkları, en sert haliyle sorumluluklar...

Hepsi üst üste dizilmiş oyun oynuyorlar şen şakrak çocuklar gibi, oyunun adı belli kuralları belli en altta kalanın sırtındadır hepsi.

Güler eğlenirler, izleyenler keyiflenirler hiçbiri düşünmez alttaki ne haldedir, biçaredir.

Fakat bilmiyor muydu kişi bunca yükü nasıl kaldırır aciz bedeni göz göre göre isteğiyle gitti.

Pişmanlıkların fayda etmeyeceği günde taşınması gereken yük içinde en gereklileri özenle seçti birer birer bıraktı her birini.

Upuzun bir yol, attıkları ruhunu hafifletir sandı fakat yokluklar daha acıydı önce sırtı büküldü direndi, yoldan dönmek olmaz dedi ilerledi. Bacakları geriye dönmek isterken sabretti ilerledi. Gün geldi sabrı yetmez oldu emekledi, umudunu yitirmemek için çaba gösterdi az gitti uz gitti dereyi tepeyi gidemeden bataklığa girdi, olsun umudu vardı o kadar kötü zaman atlatmıştı burada mı takılacaktı. Takılmadı, SAPLANDI...

günden güne yitirdiği umudu ile ruhunu parçaladı yeniden yeşermek için binbir yol aradı, yandı son gücüyle, parladı ve söndü bu hikayemin sonu mutsuz sondu...

Mutlusundur ya da sadece gülümsersin

Mutsuzluk, surat asıklığı, keyifsizlik, her biri hayatımız boyunca kötü şeyler gibi tanıtıldı bizlere; sürekli neşeli olmayı daima gülümsemeyi yaşamamız gerektiği söylendi. Negatif duyguları kabullenmek değil ötelemeyi öğrendik büyüklerimizden, tamam onlar çok iyiydi dedikleri yoldan gidersek büyük adam olabilirdik tıpkı onlar gibi. Olumsuz tepkiler kusurdu bizce ;sinirlenmek, ağlamak, üzölmek ayıptı, kişi ağlayacaksa bir köşeye sinip sessizce; kimse görmeden, kimseye rahatsızlık vermeden ağlamalıydı. Öyle öğrendi insan, öğrendiğini de yaptı onu kıran üzen kişiler dahil herkesten gizli yaşadı duygularını. Öğüt verenler tebrik etti, çok güçlüsün dedi fakat paylaşılmayan çözümlenmeyen acılar kişiyi içten içe yiyip bitirmekteydi.

Güldü; her şeye, herkese inat güldü. Delicesine ağlayacakken bir kahkaha attı, sinirlendi öfkesini kontrol edemedi içi içine sığmıyordu. Tüm dünyayı yerinden kaldırıp bir kenara atmak istedi, gizledi. Çok enerjiksiz oldu adı, hiperaktivite dedi bazıları.

Hayat dolu bir kişiydi dışarıdan bakınca, zamanla kendisini de inandırmıştı bu yalana. Fakat zaman geçtikçe üstünden hafiflemesi, durulması gereken duygular daha da yoğunlaştı; yıllar yılı biriken, nefret ve kin gün yüzüne çıkmaya çalıştı.

Ufak ufak görölmeye başlandı dışarıdan. insanlar anlamadı, onca zamandır tanıdığı güler yüzlü birey bir anda depresif, mutsuz, asabi, gözyaşlarını tutamayan birine dönüşmüştü. Ne yapmalıydı?

Tabii ki en iyi bildiği şeyi; yargılamak, suçlamak dinlemeden anlamadan; yaftalamak, aciz etiketini alınının tam ortasına yapıştırmak. Anca böyle yapardı, bir gün kendisinin de dolup taşabilme ihtimalini göze almadan. Öyle görmüş, öyle öğrenmişti, gelişmek için çaba göstermeyen insandan daha fazla ne beklenebilirdi ki?

SIFIR İLE BİR ARASI SONSUZ SEÇENEK

Bazen sıfırdır hayat sonsuz bir boşluk sınırlar içinde ; anlamsız, boş, faydasız...

Birbiri ardına sıralansa da yüzlerce, binlercesi, arkasından gelen tek bir 1 ile değişir gelişir farklılaşır.

Yokluğun bir parçası değildir artık o, Varlığın ilk adımıdır.

Tamamen 1 olamaz belki yaşamı boyunca, fakat atladığı her sıfır önemini artırır önünde dahası olsa da, arkasına aldıkça yükselir kıymeti, insan fark edebilirse çok mühim bu ilerleyiş.

Virgüllerin ardında olsa dahi sadece sıfır değil sonuçta, yokluğu temsil etmiyor karanlıkta Sıfırınız bol olsa da hayatta biricğiniz biriniz olması dileğimle...

Aşk

Aşk denince çoğumuzun aklına gelen gibi bir aşk değil ama bu

Dostluğa aşık olmak bir kişinin varlığına aşık olmak

Bir dost da olabilir bu kişi, bir akraba da, bir öğretmen ya da bir öğrenci bile olabilir. Sadece yanında olmak bile huzur verir insana, güldüğüyle güler, derdiyle dertlenir çok kolay değildir böyle bi insan bulabilmek, kendini arayışın da bir adımıdır bana göre ;zamanla onun gözünden bakabilirsin çünkü kendine. Saçının teline zarar gelsin istemezsin, şu ölümlü dünyada kendinin de göçüp gideceğini kabul edersin ama onsuz olma düşüncesi yüreğini daraltır düşünmek istemezsin ya öyle işte

Herkesten ayrı tutarsın o kişiyi çok farklıdır. günümüzde aşk olarak geçen şey çok absürt, insanlar bedenlerini birleştirmek için kullanıyor kirletiyor bu ismi ama aşk o kadar yüce bir merteye ki ulaşan bir daha vazgeçemiyor, bir erişen oradan uzaklaşmamak için dünyadan uzaklaşıyor. Kendi benliğini kaybetmek diyen de olur buna hatta bir bakıma doğrudur bu da iki ayrı vücutta tek ruh olarak birleşir insan doğru zamanlamayla.